

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

X. ročník
číslo 10/2012

Dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená:
Boh s nami.

Mt 1,23

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Na úvod, aby sme
„dobre spali“
strana 3

Týka sa nás

Birmovanci
strana 4

Zamyslenie

Boh na človeka
nezabúda ...
strana 5

Zaujalo nás

Máš chvíľu čas?
strana 6-9

Aktuálne

Jednoduchý plán pre
Advent
strana 10-11

Zo života svätých

Mikuláš, biskup
strana 12

Dobrá novina

Dobrá novina
18. ročník
strana 13

Detské okienko

strana 14-15

Farská kronika

od 25.10. do 20.11.2012

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Zoe Chmúrová
Fedor Petľák
Ondrej Petľák

Sviatosť manželstva prijali:
Luboš Beliansky a Sláva Škodová

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Gabriela Jakalová, 76 r.
Július Merašický, 78 r.
Rozália Ježová, 67 r.

Vianočný vínš

Nech vám narodený Pán sveta a vesmíru oblaží vaše skrehnuté srdcia rosou svojej dobroty a lásky, s ktorou zišiel zo slávy nebies do plačlivého údolia zeme, aby kvôli nám zomrel na kríži a tak premohol večnú smrť a nás opäť priviedol domov - k svojemu a nášmu Otcovi - k večnému a milosrdnému Bohu ...

Šťastné, milostiplné a požehnané Vianoce vám vyprosuje redakcia Pútnika.

Náša banskobystrická diecéza má biskupa!

Dňa 20. novembra 2012 Svätý Otec Benedikt XVI. menoval za **diecézneho biskupa v Banskej Bystrici Mons. Mariána Chovanca**, doterajšieho nitrianskeho pomocného biskupa.

Aké je smerovanie nového otca biskupa v našej diecéze?

„Existuje len jeden správny smer - k Bohu, k Ježišovi Kristovi. Máme Rok viery i Rok sv. Cyrila a Metoda s mnohými významnými a užitočnými podujatiami. Aj ja ich budem podporovať, aby priniesli čo najkrajšie duchovné ovocie. Mojim (staronovým) heslom je myšlienka sv. Pavla: **„Všetko vydám za vaše duše!“** Ním sa chcem riadiť stále - do konca života. Po menovaní musím diecézu prevziať - CIC hovorí, že do dvoch mesiacov. V tomto prípade to však bude skôr. Prevzatie vlastníctva diecézy je naplánované na sobotu, **15. decembra o 10.30 hod. v Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici.**“ (prevzaté z KBS)

Nášmu novému otcovi biskupovi vyprosujeme, aby bol zapálený pre Boha a rovnako zanietený pre človeka. Kňazom - biskupom dávajúcim seba samého pre lásku a službu. Kňazom, ktorý nenapodobňuje Krista, ale prostredníctvom milosti sa stáva druhým Kristom. Aby bol pastierom podľa obrazu Krista, ktorý vedie svoje zverené ovečky do neba, do Otcovho príbytku. Nech rozhodnutia nového otca biskupa sú požehnaním pre našu diecézu.

Liturgický kalendár

- 2.12. - 1. adventná nedeľa
- 8.12. - Nepoškvrnené počatie Panny Márie
- 9.12. - 2. adventná nedeľa
- 16.12. - 3. adventná nedeľa
- 23.12. - 4. adventná nedeľa
- 25.12. - Narodenie Pána (1. sviatok vianočný)
- 26.12. - sv. Štefana (2. sviatok vianočný)
- 30.12. - Nedeľa sv. Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Na úvod, aby sme „dobre spali“

Pred pár dňami som bol u lekára. V čakárni visel na stene veľký monitor, na ktorom išla dookola opakujúca sa reklama na farmaceutické produkty. Zaujala ma téma prezentácie s nadpisom „Starostlivosť o detských onkologických pacientov“, kde hlavná myšlienka bola povzbudzovanie rodičov, aby nedávali svoje deti spať bez rozhovoru o problematických a ťažkých situáciách dňa, bez vyriešenia konfliktov, lebo to ma negatívny vplyv na spánok dieťaťa. Bolo to prezentované ako veľký objav.

Ale nič nové to nie je. Sv. Pavol píše: **Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom ...** (Porov. Ef 4,26) Inými slovami by sme to mohli povedať: skôr, ako zapadne slnko a skôr ako pôjdeš spať, porozprávaj sa s človekom, s ktorým si prišiel počas dňa do konfliktu, zbav sa hnevu odpustením ... Cieľom nie je len dobrý spánok, ale hlavne naplnenie prikázania lásky. Silou nasledovať Lásku a žiť lásku je pre nás viera.

Viera je pre nás bezpečným kompasom vo vážnych problémoch doby, píše Benedikt XVI. Potrebujeme objaviť silu a krásu viery. Pápež nás povzbudzuje, aby sme sa posilňovali vo viere individuálne aj kolektívne, vnútorne a navonok, pokorne i úprimne (Porov. Porta fidei 4,5.) Ak teda chceme „dobre spať“, musíme svoju vieru oživovať, očisťovať, upevňovať a vyznávať.

Začíname advent a zároveň je Rok

viery, a to nás môže inšpirovať, ako sa dobre pripraviť na Vianoce. Pán Ježiš nás povzbudzuje: „Nezháňajte sa za pominuteľným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život“. (Jn 6,27) Otázka, ktorú položili tí, čo ho počúvali, platí aj pre nás: „Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?“ (Jn 6,28) A vieme, aká je Ježišova odpoveď: „Boží skutok je veriť v Toho, ktorého On poslal.“ (Jn 6,29) Veriť v Ježiša Krista je teda cestou, ako definitívne dospieť k spásu.

Vyznanie viery v Krista chcem zúžiť na konkrétny skutok a to je odpustenie a zmierenie. Máme štyri adventné týždne a milosti Roku viery na to, aby sme si usporiadali a vyriešili konfliktné a problematické vzťahy v rodine, v práci ... **Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom!**

... aby ste mohli dobre spať, s Božím pokojom prežiť Vianoce a dospieť k spásu, vám v modlitbách vyprosuje

Miroslav Baláž
dekan - farár

Birmovanci

Až pravá zodpovednosť môže viesť aj k pravej láske. Aj touto myšlienkou sa riadime pri príprave mládeže k sviatosti birmovania. Vypestovať alebo utvrdiť postoj zodpovednosti v živote, či už spoločenskom, rodinnom a v našom prípade náboženskom.

Príprava k sviatosti birmovania v našej farnosti stojí na pilieri slobody. Birmovancov do ničoho nenútime.

Celá príprava je postavená na ponuke, z ktorej si môžu slobodne vybrať. Sviatosť

birmovania sa nazýva aj sviatosťou dospelých.

Človek nemusí dosahovať fyzický vek 18 rokov, ale duchovne má byť už dospelý. Už sa má slobodne rozhodovať pre Boha. A k tomuto vedíme aj našich birmovancov, aby sa slobodne rozhodli pre Boha. Aby sa ktokoľvek mohol rozhodnúť pre Boha, musí ho spoznať alebo sa aspoň vydať na cestu poznávania. Preto sme pre birmovancov pripravili tri oblasti, ako spoznávať Boha.

Tou prvou oblasťou je „Vedomostná stránka“. Stretávame sa na fare raz za dva týždne, kde sa učíme o Bohu, o spásе, o náboženstve. Je to formou vyučovacou aj diskusnou, vychádzajúc z Katechizmu pre mladých (YouCat) prostredníctvom prezentácií aj vlastnej tvorby. Birmovancov čakajú písomné

prace a práce na určitú tému.

Druhým okruhom prípravy je „Duchovná príprava“. Nestačí iba poznať Boha, vedieť o ňom informácie. Boha treba zažiť vo svojom živote a prijať do svojej každodennosti. K tomu slúži aj duchovná príprava birmovancov. Prebieha v strestkách mladých na fare, v činnosti v kostole pri liturgii, plánujú sa duchovné obnovy.

Tretím okruhom je „Činnosť vo farnosti“. Aká je viera bez skutkov? Sv. apoštol Jakub píše, že taká viera je mŕtva. Preto nestačí iba poznať Boha, nestačí iba v Neho uveriť, treba žiť to, čo nás učí. Birmovanci môžu pomáhať pri upratovaní kostola, pri detských strestkách, pri liturgii vo sv. omši.

Za celú svoju činnosť získavajú kredity (body). Aby birmovanec mohol ísť na birmovku, musí z každej oblasti získať minimálne 100 kreditov, teda za tri oblasti minimálne 300 kreditov. Keď určitá skupina birmovancov získa potrebný počet kreditov, bude birmovka. Tí, čo nestihnú získať minimálny počet kreditov, pokračujú v príprave.

Slobodne sa rozhodujú, slobodne si vyberajú, aby sa slobodne rozhodli pre Boha.

Pavel Cerovský
kaplán PE-mesto

Boh na človeka nezabúda ...

V jednej krajine tisícich riek žil cisár Wangčuk, ktorý bol najmocnejší na svete a z výšok svojej pevnosti ovládal tisíce národov a obyvateľov s najrozličnejšími jazykmi a zvykmi. No nikto z jeho poddaných nevidel jeho tvár. Cisár si zavolať najslávnejšieho umelca kráľovstva, aby vytesal jeho sochu. Keď bola hotová, cisár mu hovorí: „Si väčší ako tvoja sláva. A teraz túto sochu zanesiete do všetkých miest a dedín, aby poddaní videli, ako vyzerám.“ No vtom prišiel cisárov prvý radca a nahnevany rozkázal dvom strážcom, aby sochu vyhodili von oknom. Kryštálová socha sa rozbila. Vtom vietor pozbieral úlomky sochy a rozniesol ich po celej krajine. A aký úlomok mesto či národ dostali, takto si začali predstavovať cisára. A cisár vo svojom skrytom zámku, medzi neprístupnými končiarimi a horami bol veľmi smutný. Veď v skutočnosti ho nikto nepoznal. Nakoniec sa rozhodol, že pošle do svojich krajín niektorých sluhov, aby hovorili s ľuďmi a opisali jeho podobu. Sluhovia zostúpili z hory a rozprávali sa s ľuďmi. Presvedčivo opisovali cisárovo neporovnateľné bohatstvo a moc, jeho hlbokú múdrosť, jeho nesmiernu veľkodušnosť a dobrotu. Ľudia pozorne a so záujmom počúvali, lebo pochopili, že hovorili svedkovia, ktorých poslal sám cisár. No každý si uvedomoval, že vždy to boli len slová. Aké by to bolo iné, keby sám cisár osobne zostúpil a dal by sa vidieť, počuť, dotýkať sa ľuďmi.

Niečo podobné sa stalo aj ľuďom, keď hľadali Boha. Vytvárali si rôzne predstavy o Bohu. Cítili sa osamelí. Ale neostali sami. Sám Boh im išiel v ústrety. Najprv pozval Abraháma a vyvolil si ľud, Mojžišovi zjavil svoje meno, vyslobodil svoj ľud a uzavrel s ním zmluvu priateľstva. Sväté písmo hovorí, že hebrejský ľud nebol vždy verný svojmu Bohu. Často porušoval zmluvu a vzdalhoval sa od svojho Pána. Klaňal sa cudzím božstvám, ktoré boli iba sochami bez života. Dopúšťal sa nespravodlivosti, zle zaobchádzal s chudobnými a slabými. Napriek tomu Pán nezabudol na svojo

ľud. On je verný Boh! Posielal prorokov, čiže svojich poslov, aby hovorili k ľudu, aby nielen predstavili ľudu Boha, ale aby ho vrátili na správnu cestu. U proroka Ozeáša čítame: „Môj ľud sa odo mňa vzdialil; zostrojili si zlaté a strieborné modly. Prinášajú obety a bozkávajú sochy, výplod ich fantázie a dielo ich rúk.“ A prorok Izaiáš napomína: „Vráťte sa ku mne s celým srdcom, prestaňte robiť zlo, naučte sa robiť dobro, hľadajte spravodlivosť, pomáhajte utlačenenému, starajte sa o siroty a vdovy.“ Proroci, aby dodali ľudu dôveru, ohlasovali príchod Spasiteľa. On mal priniesť pokoj, spravodlivosť, lásku a radosť. „Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo; nad tými, čo bývajú v krajine

temnôt, zažiarí svetlo. Lebo chlapec sa nám narodil, daný je nám syn, jeho meno bude Knieža pokoja. Usuší slzy z každej tváre.“ Tieto slová naplnili ľud nádejou. Ľudia sa vrátili k svojmu Bohu a vo svojom srdci očakávali príchod Spasiteľa. My kresťania už vieme, že prislúbený Spasiteľ už prišiel. Je to Ježiš. Boží Syn, narodený z Panny Márie. Ježiš znamená Spasiteľ. Cez

neho sa Boh dáva spoznať ľuďom. Jeho poslal, aby priniesol ľuďom nádej a oznámil všetkým, že On je blízko každého, aby nás oslobodil od zlého a od hriechu. Už si nemusíme vymýšľať rôzne predstavy o Bohu, už Ho poznáme zo zjaveného Božieho slova a cez Ježiša Krista, Božieho Syna. Preto každý rok v čase Adventu my kresťania znova a znova prežívame očakávanie Ježiša a Jeho príchod oslavujeme na Vianoce. Tento čas očakávania prežime všetci, kresťania i nekresťania v uzobranosti, nech v našich domoch menej je zapnutý televízor, rádio, ale nech viacej znie ľudské slovo medzi jednotlivými členmi rodiny. Viacej rozmýšľajme o príchode Božieho Syna, o zmysle nášho života, o prežívaní sviatkov, ktoré sú pred nami. Prajem Vám všetkým požehnaný advent a radostné „Sláva Bohu na výsostiach“ cez celé Vianoce a po celý život.

prezvaté (Boris)

Máš chvíľu čas?

Skutočne sa neponáhľaš?

Chceš sa dôkladnejšie pripraviť na sviatosť zmierenia a hlbšie nazrieť do svojho vnútra?

Chceš prežiť radostné Vianoce s Kristom?

Tak pod' a neboj sa nazrieť do svojho vnútra...

Možno odhalíš o sebe veci, ktoré ukazujú nás samých v celej duchovnej nahote, ktorá odzrkadľuje náš skutočný duchovný stav. Väčšinou nie sme k sebe veľmi prísni ... Ale aká je skutočnosť? Ako vyzeráme pri pohľade z nebies - v očiach Boha a Jeho anjelov? Vari nie je náš nie príliš smutný pohľad na seba samých spôsobený duchovnou slepotou, ktorá nám bráni vidieť svoje hriechy, svoju biedu, vidieť hlbokú priepasť, do ktorej sme sa zrútili?

Ku koncu týždňa, v ktorom som sa pripravoval na svedenie, mi zišlo na um, že by mala byť čo najpodrobnejšia. Začal som teda preberať a prezerať všetky svoje hriechy od mladosti až podnes. Robil som to veľmi dôkladne a aby som nič nezabudol, všetko, na čo som si spomenul, som čo najpresnejšie zapísal. Pokryl som tým veľký hárok papiera. Počul som, že v pustovni býva kňaz, ktorý žije asketickým životom, je veľmi múdry a plný porozumenia. Každý, kto k nemu prišiel, aby prijal sviatosť zmierenia, našiel atmosféru nežného súcitu a odišiel so spásnym poučením a pokojným duchom. Veľmi som sa potešil, keď som o ňom počul a ihneď som k nemu zašiel. Chvíľu sme spolu hovorili a potom som sa opýtal na jeho radu, podávajúc mu papier, aby sa naň pozrel. Prečítal si ho a povedal:

„Drahý priateľ, veľa z toho, čo ste napísali, je úplne malicherné.

1. Nechodte sa svedieť z hriechov, ktoré ste už ľutovali a boli vám odpustené. Znovu sa s nimi nezaoberajte, pretože by to poukazovalo na pochybnosti o moci sviatostného zmierenia.

2. Nepripomínajte si iných ľudí spojených s vašimi hriechmi: súďte iba seba.

3. Svätí otcovia nám zakazujú podrobne rozprávať o všetkých okolnostiach hriechu a radia nám, aby sme ich vyznali bez určitých detailov, aby nevzniklo pokušenie pre svedejúceho sa i pre kňaza.

4. Prišli ste ľutovať a neľutujete, čo ste spáchali. To, že nedokážete ľutovať svedčí, že vaše pokánie je vlašné a nedbalé.

5. Uvádzate všetky možné podrobnosti, ale prehliadli ste to hlavné: nezahrnuli ste najväčšie hriechy. Nevyznali ste ani nenapísali, že nemilujete Boha, že nenávidíte svojho blížneho, že neveríte v Božie slovo a že ste plný pýchy a ctižiadostivosti. V týchto štyroch hriechoch je všetko zlo a naša duchovná skaza. Sú to hlavné korene, z ktorých vyrážajú výhonky všetkých hriechov, do ktorých padáme.“

Bol som veľmi prekvapený, keď som si ho vypočul a povedal som: „Odpustte mi, ctihodný otče, ale ako je možné nemilovať Boha, nášho Stvoriteľa a Ochrancu? V čo by sme mali veriť, ak nie v Božie slovo, v ktorom je všetka pravda a svätosť? Všetkým svojim blížnym prajem dobro. Prečo by som ich mal nenávidieť? Nemám nič, na čo by som mohol byť pyšný. Okrem svojich nevyčísľiteľných hriechov nemám vôbec nič, čo by si zaslúžilo chválu; a po čom by som mal túžiť pri svojej chudobe a chatrnom zdraví? Keby som bol vzdelaným alebo bohatým mužom, potom by som sa určite previnil v tom, o čom ste hovorili.“

Odpovedal: „Škoda, môj milý, že ste tak málo pochopili z toho, čo som vám povedal.“

Spoved', ktorá vedie človeka k pokore

Keď som pozorne obrátil svoj zrak na seba a pozoroval trvalý stav svojho vnútra, presvedčil som sa, že nemilujem Boha, nemám lásku k svojim blíznym, nemám nábožnú vieru a som plný pýchy a pôžitkárstva. To všetko je výsledkom podrobného skúmania mojich pocitov a správania.

1. Nemilujem Boha

Keby som miloval Boha, neustále by som na Neho myslel s radostným srdcom. Každá myšlienka na Boha by mi poskytovala šťastie a blaženosť. Naopak, oveľa častejšie a horlivejšie myslím na pozemské veci a myslieť na Boha je pre mňa práčne a suchopárne. Keby som miloval Boha, potom by bol rozhovor s Ním v modlitbe mojím pokrmom a potešením a doviedol by ma k neprerušovanému spoločenstvu s Ním. Ale naopak, nielenže nenachádzam potešenie v modlitbe, ale považujem ju dokonca za námahu. Zápasím s nechuťou, som oslabovaný lenivosťou a radšej som hotový dychtivo sa zaoberať hocijakou bezvýznamnou maličkosťou, len nech to skrúti modlitbu a odvádza ma od nej. Môj čas uteká nepozorovane v malicherných činnostiach, ale keď sa venujem Bohu, keď sa staviam do Jeho prítomnosti, zdá sa mi každá hodina dlhá ako rok. Ak niekto miluje druhého, myslí naňho celý deň, nepretržite, predstavuje si ho, stará sa oň a za žiadnych okolností jeho milovaný priateľ neopúšťa jeho myseľ. Avšak ja si v priebehu dňa sotva vyhradím jednu hodinu na hlboké ponorenie sa do meditácie o Bohu, na zapálenie svojho srdca láskou k Nemu, zatiaľ čo horlivo venujem dvadsaťtri hodín dňa ako vrúcnu

obieť modlám svojich vášní a sklonov. Dychtím po rozhovoroch o ľahkovážnych veciach a po tom, čo znižuje ducha; to ma teší. Ale v úvahách o Bohu som vyprahnutý, znudený a lenivý. Aj keď som inými nechtiac vtiahnutý do duchovného rozhovoru, snažím sa rýchlo zmeniť tému na takú, ktorá sa páči mojim žiadostiam. Som neúnavne zvedavý na novinky o občianskych záležitostiach a politických udalostiach; horlivo hľadám uspokojenie pre svoju záľubu v získavaní poznatkov o vede a umení a na cestách v získavaní vecí, ktoré túžim vlastniť. Ale štúdium Božích zákonov, znalosť Boha a náboženstva robí na mňa pramalý dojem a neuspokojuje hlad mojej duše. Nielenže tieto veci považujem za nepodstatné zamestnanie pre kresťana, ale svojím spôsobom za akési vedľajšie záujmy, ktorými by som sa mohol zaoberať vo svojom zvyšnom čase, vo voľných chvíľach. V krátkosti, ak sa láska k Bohu posudzuje podľa zachovávaní jeho prikázania: „Ak ma miluješ, zachovávaj moje prikázania,“ hovorí náš Pán, Ježiš Kristus, potom ja nielenže ich nezachovávam, ale dokonca sa o to málo snažím; nasleduje teda celkom isto záver, že nemilujem Boha. Tak to hovorí aj sv. Bazil Veľký: „Dôkaz, že človek nemiluje ani Boha, ani Krista je v tom, že nezachováva Jeho prikázania.“

2. Nemilujem svojho blížneho

Nielenže som neschopný položiť za neho svoj život (ako hovorí evanjelium o tom, kto má lásku k svojmu priateľovi), ale ani neobetujem pre dobro svojho blížneho svoje šťastie, svoje pohodlie, svoj pokoj. Keby som ho miloval ako seba samého, ako hovorí evanjelium, jeho nešťastie by ma zarmútilo a jeho šťastie by ma tešilo. Ale naopak, načúvam podivným, nešťastným historikám o svojich blížnych a nie som zarmútený; zostávam úplne nedotknutý, alebo - čo je

ešte horšie - nachádzam v tom niečo ako potešenie. Nesprávne správanie svojho brata nezakrývam svojou láskou, ale s odsúdením to rozhlasujem. Jeho dobro, česť a šťastie ma neteší ako moje vlastné, ale akoby boli niečím úplne cudzím; nepotešujú ma. Dokonca vo mne vzbudzujú ľstivé pocity závidisti alebo opovrhovania.

3. Nemám nábožnú vieru

Neverím ani v nesmrteľnosť, ani v evanjelium. Keby som bol pevne presvedčený a veril bez pochybností, že za hrobom je večný život a odplata za skutky tohto života, neustále by som musel na to myslieť. Samotný ideál nesmrteľnosti by ma udržoval v bázni pred Bohom a správal by som sa na tomto svete ako cudzinec, ktorý sa tu pripravuje na vstup do svojej rodnej zeme. Naopak, vôbec nemyslím na večnosť a považujem koniec tohto pozemského života za hranicu svojej existencie. Hniezdi vo mne tajná myšlienka: „Kto vie, čo bude po smrti?“ Ak poviem, že verím v nesmrteľnosť, tak hovorím iba o svojej myšli a moje srdce je veľmi vzdialené pevnému presvedčeniu. Túto skutočnosť otvorene dosvedčuje moje správanie a moja neustála starostlivosť o uspokojovanie zmyslového života.

Keby som s vierou a celým srdcom prijal sväté evanjelium ako Božie slovo, keby som sa ním neustále zaoberal, študoval ho, nachádzal v ňom potešenie a s hĺbkou zbožnosti zameral naň svoju pozornosť! Je v ňom ukrytá múdrosť, milosrdenstvo a láska. To by ma viedlo ku šťastiu, nachádzal by som pokoj v štúdiu Božích zákonov vo dne i v noci. V nich by som nachádzal potravu ako svoj každodenný chlieb a moje srdce by bolo vedené k zachovávaní zákonov. Nič na zemi by nebolo dosť silné, aby ma od toho odpútalo. Ale v skutočnosti je to naopak - vždy, keď čítam alebo počujem Božie slovo, a býva to len z nutnosti alebo všeobecnej lásky

k vedomostiam, prístupujem k nemu bez napätej pozornosti a zdá sa mi nudné a nezaujímavé. Zvyčajne skončím s čítaním bez akéhokoľvek zisku a som veľmi náchylný prejsť na svetské čítanie, ktoré ma viac teší a v ktorom nachádzam nové a zaujímavé námety.

4. Som plný pýchy a zmyslovej sebalásky

Potvrdzujú to všetky moje skutky. Keď v sebe vidím niečo dobré, chcem to zverejniť alebo sa s tým pred inými ľuďmi pochváliť, alebo sám seba obdivovať. Aj keď vystavujem na obdiv vonkajšiu pokoru, pripisujem ju svojej vlastnej sile a považujem sa za lepšieho než tí druhí, alebo aspoň za nie horšieho. Keď v sebe spoznám chybu, snažím sa ju ospravedlniť; zakrývam ju slovami „som jednoducho taký“ alebo „nemôžem za to“. Hnevám sa na ľudí, ktorí so mnou nejednajú s úctou a považujem ich za neschopných oceniť hodnotu človeka. Chválim sa svojimi darmi a považujem neúspechy v akejkolvek činnosti za osobnú urážku. Reptám a teším sa nešťastie mojich nepriateľov. Keď sa usilujem o niečo dobré, robím tak preto, aby som dosiahol chválu alebo pre duchovné pôžitkárstvo či svetskú útechu. V krátkosti, neustále zo seba robím idol a sústavne mu slúžim, pričom vo všetkom hľadám zmyslovú radosť a potravu pre svoje zmyselné vášne a chtivosť.

Keď sa nad tým všetkým zamýšľam, vidím, že som pyšný, neverný, neveriaci, bez lásky k Bohu a prechovávam nenávisť k svojmu blížnemu. Môže byť niečo hriešnejšie? Duchovia temna sú na tom lepšie než ja. Hoci nemilujú Boha, nenávidia človeka a žijú v pýche, predsa aspoň veria a chvejú sa pred Bohom. Ale ja?! Môže byť horšie odsúdenie než to, ktoré ma čaká? Vari bude vynesený prísnejší výrok o treste, než ten nad nevšímavým a nerozumným,

premárneným životom, ktorý poznávam sám v sebe?

Pri čítaní spovedného zrkadla, ktoré som dostal od kňaza, som sa zdesil a pomyslel si: „Nebesia! Aké hrozné hriechy sú vo mne ukryté a doteraz som si to nevyšmol!“ Túžba po očistení ma viedla k tomu, aby som prosil tohto veľkého duchovného otca, aby ma naučil poznať príčiny všetkého toho zla a spôsob, ako ho vyliečiť. A on ma začal poučovať:

„Pozrite sa, bratku, príčinou nemilovania Boha je nedostatok viery, nedostatok viery je spôsobený nedostatočným presvedčením a príčinou toho je zanedbanie hľadania svätého a pravdivého poznania. Je to ľahostajnosť voči svetlu Ducha. Jednoducho, ak neveríte, nemôžete milovať; ak nie ste presvedčený, nemôžete veriť, a aby ste získali presvedčenie, musíte dosiahnuť plnú a presnú znalosť toho, o čo ide. Meditáciou, štúdiom Božieho slova a všímaním si svojich skúseností musíte vo svojej duši vzbudiť smäd a túžbu - alebo, ako to niektorí nazývajú - „zázrak“, ktorý prináša neuspokojiteľnú túžbu poznať veci lepšie a plnšie, vniknúť hlbšie do ich podstaty.

Jeden duchovný autor o tom hovorí takto: „Láska väčšinou rastie pomocou poznania a čím väčšia je hĺbka a rozsah poznania, o to viac bude lásky, tým ľahšie zmäkne srdce a otvorí sa pre Božiu lásku. Treba sa usilovne dívať na plnosť a krásu Božej podstaty a bezhraničnú lásku Boha k človeku.“ Teraz vidím, že dôvodom týchto hriechov, o ktorých ste čítali, je lenivosť v premýšľaní o duchovných veciach, ktorá

tlmí potrebu takých myšlienok. Ak chcete vedieť, ako prekonať zlo, usilujte sa všetkými prostriedkami, ktoré poznáte, o duchovné osvietenie a dosahujte ho usilovným štúdiom Božieho slova a svätých otcov, pomocou rozjímania a duchovných rád a rozhovorom s ľuďmi, ktorí sú múdri v Kristovi. Ach, drahý brat, koľko nešťastia nás stretáva iba preto, že sme leniví hľadať Svetlo pre našu dušu prostredníctvom slova pravdy. Neštudujeme Božie zákony vo dne a v noci, nemodlíme sa dôkladne a neustále. A preto je náš vnútorný človek hladný, studený a vysilený, takže už nemá sil uskutočniť odvážny krok vpred na ceste spravodlivosti a spásy! Rozhodnime sa,

ZAUJALO NÁS

milovaný, použiť tieto metódy a čo najčastejšie naplňovať svoju myseľ myšlienkami o nebeských veciach; vtedy láska, ktorá je do našich srdc vlievaná zhora, vyšľahne v nás stá plameň. Urobme tak spolu a modlime sa čím častejšie, pretože modlitba je hlavným a najmocnejším prostriedkom našej obnovy a nášho dobra. Modlime sa slovami, ktoré nás učí svätá cirkev: „**Ó, Bože, daj, aby som Ťa miloval tak, ako som kedysi miloval hriech.**“

Všetko som si pozorne vypočul. S hlbokým dojatím som požiadal tohto svätého otca, aby vypočul moju spoveď a vyslúžil mi sväté sviatosti.

prevzaté a upravené

Jednoduchý plán pre Advent

Šesť návykov na modlitbu, ktoré nám pomôžu pozvať Ježiša do našich srdc a domov.

Častejšie sa zúčastňujte na svätej omši

Zvážte, či si môžete počas Adventu spolu s rodinou nájsť čas na svätú omšu v niektoré dni v týždni. Možno budete musieť obetovať trochu pohodlia - skôr vstať, vzdať sa nejakej rekreačnej aktivity alebo uspokojiť sa s jednoduchším jedlom bez veľkej prípravy. Prineste obeť v záujme priateľa alebo člena rodiny, ktorý potrebuje Božiu pomoc.

Modlite sa spolu v rodine

Experimentujte a nájdite si spôsoby modlitby, ktoré vám vyhovujú. Veľa rodín zažíha sviečku adventného vencia pri obede alebo počas večernej modlitby. Príklad jednoduchej modlitby pri adventnom venci: zažnite sviečku (sviečky), zaspievajte Príde Kristus, Spasiteľ náš a prečítajte si evanjelium na tento deň. Alebo iná rada: Modlite sa rodinný ruženec. Modlite sa zvlášť radostné tajomstvá. Je to skvelá modlitba, ktorá nás vovádza do udalostí, čo predchádzali prvé Vianoce na svete. Neviete si nájsť čas na celý ruženec? Pomodlite sa jeden desiatok. Mám priateľov, veľkú rodinu, ktorí sa modlia desiatok ruženca každý deň po večeri. Aj keď je krátky, utvára jednotu v rodine a potom je večer pokojný a

usporiadany.

Počas dňa sa modlite strelné modlitby

Sú ideálne pri čakaní - na výťah, kým vám niekto zodvihne telefón, kým naskočí zelená, na ceste domov. Stačí si vybrať verš z Písma a modliť sa ho! Tu je zopár adventných modlitieb, ktoré si môžete pripnúť na nástenku, alebo prilepiť na chladničku, alebo vložiť do peňaženky, či do kabelky. Používajte ich a naučte ich svoje deti.

„Pane, dokedy?“ (Ž 6,3)

„Príď, Pane Ježišu!“ (Zjv 22,20)

„On musí rásť a mňa musí ubúdať.“ (Jn 3,30)

„Daj nám väčšiu vieru.“ (Lk 17,5)

„Pane, abysom videl.“ (Lk 18,41)

Spytujte si svedomie

Každý večer si vyhradte pár minút v samote, tichu, aby ste sa v Božej prítomnosti zamysleli nad dňom. Spomeňte si na momenty, keď ste zakúsili Božiu pomoc, milosrdenstvo a blízkosť. Všimnite si, ako ste prežívali svoje povolanie, ako ďaleko ste došli za cieľom. Počas Adventu sa môžete zamerať na rozvíjanie niektorej konkrétnej čnosti spojenej s Adventom - v pokoji, v pokore, v láske. Na konci povedzte Bohu, že ľutujete svoje hriechy. (A, samozrejme, podľa potreby choďte na spoveď.) Ak majú vaše deti primeraný vek, naučte ich tento

tradičný spôsob, ako sa zblížovať s Ježišom. Ponúknite im vedenie, ale nechajte ich rozvinúť si vlastný spôsob komunikácie so Svätým Duchom.

Postíte sa

Ježiš sa postil. Apoštoli sa postili. Z Písma vieme, že pôst je mocná forma modlitby. Aj keď počas Adventu sa kladie menší dôraz na pokánie ako počas Pôstu, pôst v Advente je vhodný spôsob na vyjadrenie našej túžby po tom, aby sa Božie kráľovstvo naplno prejavilo v nás, v ľuďoch okolo nás a na celom svete. Dajte sa do toho aj so svojim partnerom a s deťmi a dohodnite sa na spôsobe, ako sa budete v rodine postiť počas tohto Adventu. Môžete sa rozhodnúť, že nebudete jesť medzi hlavnými jedlami. Môžete sa vzdať zákuskov. Môžete sa vzdať svojho obľúbeného jedla, alebo niektoré dni nejесť mäso. Alebo sa môžete zrieknuť niečoho iného ako jedla - napríklad televízie alebo internetu. Dôležité je, aby to bola skutočná obeta - taká, ktorú cítiť - a ponúknuť ju Bohu.

Vytvorte zo svojho domova miesto lásky.

V praktickom živote preukážte milosrdenstvo a lásku, ktoré ste prijali v

modlitbe. Nech je cieľom vašej rodiny správať sa k sebe navzájom zhovievavejšie a slušnejšie. Niektoré rodiny to riešia tak, že si v rodine navzájom vylosujú „adventných anjelov“. Každý „anjel“ sa potajme modlí a prejavuje lásku druhému. Na Vianoce sa potom „anjeli“ zverejnia.

Iná myšlienka: Využite čas Adventu na vypestovanie „návykov na láskavú reč“. Ak vaša rodina upadla do negatívnych zvykov - kričanie,

sťažovanie si, obviňovanie, sarkazmus, hľadanie chýb na druhých, ohováranie, vracanie urážok - teraz je čas, aby ste získali späť stratené návyky na úctu a láskavosť v reči. A samozrejme, Advent a Vianoce sú tradičným časom na prejavovanie lásky v pohostinnosti a dobročinnosti. Istý kresťan v treťom storočí napísal: „To

našu starosť o bezmocných, naše láskavé správanie vidia naši nepriatelia, keď hovoria: „Pozrite sa na kresťanov, ako sa milujú.““ Tento úžasný popis nám ponúka ideál pre „domácu cirkev“, ktorou je naša rodina. Pamätajte: Vedia, že sme kresťania - nielen vďaka Betlehemu pred naším domom, ale vďaka láske v našich srdciach, ktorá sa prejavuje v našom dome.

prevzaté

Mikuláš, biskup

3. - 4. storočie

Emblém: biskupská berla, tri mešce peňazi

Patrón detí, pekárov, námorníkov, majiteľov záložní, lekárníkov, rybárov

Svätý Mikuláš bol biskupom v Myre. Patrí k svätým, ktorí požívajú úctu po celom svete. Svedčia o tom mnohé kostoly a oltáre, postavené na jeho česť. Narodil sa pravdepodobne v Patare v Lýcii (Malá Ázia). V meste Myra, ktoré ležalo neďaleko mora, sa stal biskupom. Bol známy vďaka svojej mimoriadnej zbožnosti, nadšeniu a zázrakom. Zomrel v Myre. Pochovali ho v biskupskej katedrále.

Doma dostal dobrú výchovu. Zachovával pôst. Hovorí sa, že v stredu a piatok jedol iba raz, aj to až večer. Rodičia zomreli, keď bol ešte mladým mužom. Po sebe však zanechal taký majetok, že Mikuláš sa nemusel báť o svoje živobytie. On sa však rozhodol všetko venovať chudobným. A tu sa spomína azda najznámejšia príhoda z jeho života.

Jeden občan Patary prišiel o všetky svoje peniaze. Mal tri dcéry. No nemohol ich vydať, pretože nemal pre ne veno. A tak sa rozhodol pre zúfalý čin. Chcel ich dať na prostitúciu. Mikuláš sa to dozvedel, a tak zobral mešec zlata a v noci pod rúškom tmy ho dal mužovi do okna. Malo to byť na veno najstaršej dcéry. To sa opakovalo druhý aj tretí raz, zakaždým pre ďalšiu dcéru. Muž ho na tretí raz spozoroval a bol mu veľmi vďačný.

Za čias prenasledovania kresťanov, začiatkom 4. storočia bol Mikuláš ustanovený za biskupa v Myre. Pretože bol veľmi horlivý, aj jeho chytili, mučili a hodili do väzenia. Potom však prišiel cisár Konštantín a jeho slávny Milánsky edikt, vďaka ktorému boli kresťanskí väzni - teda aj sv. Mikuláš - prepustení na slobodu. Vrátil sa do Myry a pokračoval vo svojej práci. Neúnavne bojoval proti bludu tej doby - arianizmu. Zdá sa, že bol prítomný aj na koncile v Nicei r. 325, ale to nie je isté.

Zomrel v pokročilom veku a životopisy jednomyselne tvrdia, že bol pochovaný vo svojom biskupskom sídle Myra. V 11. storočí však Myru obsadili moslimovia, a tak roku 1087 boli pozostatky sv. Mikuláša prenesené do talianskeho prístavného mesta Bari. Tam postavili chrám, zasvätený jemu. Za čias cisára Justiniána bol aj v Konštantínopole postavený chrám na počesť sv.

Mikuláša. Jeho sviatok si uctievali v celom vtedajšom známom kresťanskom svete. Na byzantských pečatiach sa jeho obraz objavuje častejšie, než obraz kohokoľvek iného. V neskoršom stredoveku mu bolo iba v Anglicku zasvätených skoro štyristo kostolov.

Zvláštne je to, že najväčšiu popularitu má sv. Mikuláš v Rusku. Spolu so sv. Ondrejom apoštolom je patrónom národa. Ruská pravoslávna cirkev dokonca má sviatok jeho prenesenia. Sv. Mikuláš je tiež patrónom Grécka, Apúlie, Sicílie a Lotrinska.

spravoval Peter

Dobrá novina

18. ročník

Ako každý rok aj tento rok sa naša farnosť aktívne zapojí do projektu „Dobrá novina“. Všetkým farníkom ponúkame možnosť, aby malí koledníci zanesli „Dobrá novinu“ do vašich domovov, rodín a spolu v čare Vianoc sme mohli pomôcť nevinným, chudobným, postihnutým deťom, ktoré to v živote nemajú ľahké. Tí, ktorí chcete pomôcť sa môžete prihlásiť v kostole. Bližšie informácie o priebehu Dobrej noviny v našej farnosti budú oznámené vo farských oznamoch.

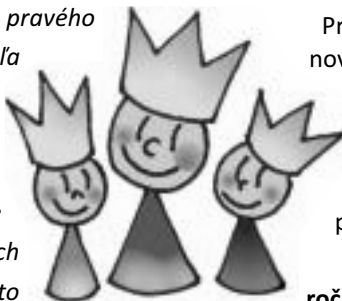
„Postihnutí sú svedkami pravého života. Túžba žiť je v nich oveľa silnejšia ako ich postih alebo rany. I keď život znamená pre nich každodenný boj, dosvedčujú, že život je dar, je dielom Božím, je láskou. Ich prítomnosť medzi nami často znamená krízu v ponímaní života, chápaného iba ako uspokojenie, náhlenie, splnenie povinností. Nevšímavosť vyostčuje utrpenie a samotu, kým viera, ktorá vydáva svedectvo v láske, dáva silu a zmysel životu.“

Ján Pavol II.

Pre koho koledujeme tento rok?

Dobrá novina nezabúda na ľudí s postihnutím, najmä deti. Práve ľudia s postihnutím, či už v Európe, no predovšetkým v chudobnejších krajinách,

to majú na ceste za svojimi snami oveľa ťažšie. Stretávajú sa s diskrimináciou, nepochopením a odmietaním okolia aj vlastných rodín. Ľudia ich považujú za neschopných, alebo ich ľutujú. Nepotrebujú však súcit. Aj oni majú potenciál a talent, ktorý môžu rozvíjať, ak im spoločnosť vytvorí vhodné podmienky. Stačí si spomenúť na svetoznámeho britského fyzika Stephana Hawkinga, na úspechy športovcov na tohtoročnej paralympiáde v Londýne, umelcov maľujúcich ústami či nohami alebo šikovnosť kenských detí z programov Dobrej noviny.

Pred nami je 18. ročník Dobrej noviny. Kráčajme aj naďalej spolu smerom k spoločnosti, ktorá bude spravodlivejšia pre všetkých. Aj pre ľudí s postihnutím.

Z verejnej zbierky 18. ročníka podporí Dobrá novina aj ďalšie projekty v Keni, Južnom Sudáne, Etiópii a Ugande. Celkový počet podporených projektov bude závisieť od vykoledovanej sumy.

Dobrá novina je verejná zbierka povolená Ministerstvom vnútra SR pod číslom SVS-OVVS3-2012/019624 zo 16. augusta 2012 na verejnosprospešný účel podpory rozvojových, humanitárno-charitatívnych a sociálnych projektov v afrických rozvojových krajinách.

Viac informácií na webstránke: www.dobranovina.sk

spracoval Milan

D E T S K E

O K I E N K O

Pieseň o svätom Mikulášovi (Hudba: Bernard Herstek; Text: Štefan Baláž)

1. Keď bola núdza, keď bola bieda,
prišiel si pomôcť, kde bolo treba.
Dával si dary aj dobré slovo,
naplňal srdcia nádejou novou.
Smädným dal vodu, hladným dal chleba,
vraveli s úctou : Hľa, to je náš, láskavý biskup Mikuláš.

2. Aj keď je náš svet iný, než vtedy
stále nás trápia rozličné biedy.
Vždy niečo chýba niečo sa stráca,
vždy je pre teba na svete práca.
Stále sú hladní, stále sú smädní,
voláme s láskou : Príd' opäť náš, láskavý svätý Mikuláš.

3. Prines nám dary, lásky a viery,
prines nám nádej na život večný.
Oroduj za nás u nášho Pána,
nech sa nám v nebi otvára brána.
Chceme ti srdcia aj duše zveriť,
oddaných verných stále nás máš, láskavý svätý Mikuláš.

Pásli pastieri

1. Pásli pastieri statok na prielohu
/: a anjeli z neba vzdali chválu Bohu :/

2. Pesnička slávna, my ju prespevujme
/: a tú radosť novú, ľudu oznamujme :/

3. Oznamujeme vám, všetkým vesele,
/: že sa nám narodil, Boh človek v Betleme :/

Jak si krásne Jezuliatko

1. Jak si krásne Jezuliatko,
v prostred biedy, úbožiatko.
/: Pred Tebou padáme, dary, Ti skladáme :/

2. Ja Ti nesiem dve kozičky, by Ti zohriali nožičky.
/: Ja zas mliečka málo, by sa líčko smialo :/

3. A my deti, čo Ti dáme, darovať Ti nič nemáme
/: My Ti tu zahráme, piesne zaspievame :/

V tajničke sa dozviete, čo si Pán Ježiš praje na Vianoce.

TAJNIČKA:

Clues and illustrations:

- 1: Stork
- 2: Fish
- 3: Camel
- 4: Church
- 5: Hand holding a candle
- 6: Table with a cross
- 7: Donkey
- 8: Woman playing a flute
- 9: Manger with hay
- 10: Bell
- 11: Star
- 12: Stable with people
- 13: Chair

Váš Pútniček

Farské oznamy cez vianočné obdobie

- ❖ **Spoločná svätá spoveď** v našej farnosti pred Vianocami bude dňa **22.12.2012 (sobota)** v čase od **10,00 hod. - 12,00 hod.** a od **14,00 hod. - 16,00 hod.**
- ❖ **Starých a chorých v domácnostiach** budeme spovedať v dňoch **17.12. a 18.12. dopoludnia.**
- ❖ **Betlehemske svetlo** bude v kostole na **Štedrý deň (24.12.)** od **10,00 hod. do 12,00 hod.**
- ❖ Na **Štedrý deň (24.12.)** budú sv. omše o **16,30 hod.** a o **24,00 hod.** slávnostná polnočná sv. omša.
- ❖ Na slávnosť **NARODENIA PÁNA (25.12.)** budú sv. omše ako v nedeľu.
- ❖ Na sviatok sv. **Štefana (26.12.)** budú sv. omše ako v nedeľu.
- ❖ **Jasličková pobožnosť** bude v našej farnosti **26. decembra (t.j. streda)** o **16,00 hod.**, všetkých srdečne pozývame.
- ❖ Na **Silvestra (31.12.)** bude sv. omša o **6,45 hod.**, večerná sv. omša bude o **17,00 hod.** s ďakovnou pobožnosťou na konci roku. Zároveň všetkých veriacich pozývame na **adoráciu** v našom kostole so začiatkom o **23,30 hod.**
- ❖ Na **Nový rok - SLÁVNOSŤ BOHORODIČKY PANNY MÁRIE (1.1.2013)** budú sv. omše ako v nedeľu.
- ❖ Na slávnosť **Zjavenia Pána (6.1.2013)** budú sv. omše ako v nedeľu.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mgr. Miroslav Baláž.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: putnikbm@zoznam.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.